

קונטרס לקוטי אמרים למרו החפץ חיים זצ"ל

פרק "

ובימי יהושע, וכי לא בתפלה עשייתי להם נסים?
הוי, אין אני מבקש, לא זבח ולא קובנות, אלא
דברים, שנאמר: "קחו עמכם דגרים ושובו אל ה'".
ואיתא במדרש תנחומא: אין המדויי ברוך הוא חפץ
לחייב כל בריה, אלא מבקש שיתפללו לפניו,
ויקבלם. ואפילו אין אדם כדאי להענות בתפלתו
ולעשות עמו חסד, כיון שמתפלל ומרבה
בתחנונים אני עושה חסד עמו.

היוצא מדברינו, שכל הצרות הרבות הנאות
עלינו, שאיננו נצלים מהם, המה מפני שאין אנו
צועקים ומרבים בתפלה עליהם, כי לו התפללו
ושפכנו שיח לפני הקדוש ברוך הוא, בודאי לא
ישונו תפלותינו ובקשותינו ריקם.

ולא יסתפק האדם כמה שמתפלל
השמונה עשרה שלש פעמים בכל יום, אלא
כמה פעמים ביום צריך לשפוך תפלות
ובקשות בינו לבין עצמו כשהוא בביתו
מעומקא דלבא, כי השלשה תפלות הם אצלו כבר
שגורות בפיו, ואינו נותן לב להם כל כך, מה שאין
כן אם יתבונן כל אדם בינו לבין עצמו ויעשה חשבון
הנפש על מצבו ומעמדו, גודל עניותו וטרדותיו
הרבות, ועל כולם - הוא משתכר רק על לחם צר
ומים לחץ, ואזי נשפוך לבו כמים נגד השם
יתברך, והתפלה תצא אז בכונה עמוקה ובלב נשבר
ורוח נמוכה - תפלה כזו בודאי לא תשוב ריקם.
ואז, בעת שנפשו מרה לו על מצבו ומעמדו הדל,
ומפיל תחנונים לפני הקדוש ברוך הוא, יזכור גם את
הצער של השם יתברך, שגם לו כביכול אין מנוחה,
ובכל צרותינו לו צר וסובל עלבון על ידינו, כדכתיב
(ישעיה נט): "הן לא קצרה יד ה' מהושיע וגו', כי
עונותיכם היו מבדילים וגו'". ויבקש אז רחמים גם
על גלות השכינה, שתשוב להיכלה ולמקומה,
ושנוכה שיתגלה כבוד ה' בעולם, ויקים הפסוק:
"ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים ה' מלך".

הנה, אף שידוע לכל דאסור להרהר אחר מדותיו
של הקדוש ברוך הוא ואחרי הנהגתו. כי בודאי הדין
אתו ודרכיו צדיקים וישרים - מכל מקום מותר
לאדם להציע ולהפיל טענותיו לפני הקדוש ברוך
הוא על כל צרה ופגע שקרה לו, ואדרכה, מצינו
בכתוב, שהקדוש ברוך הוא בעצמו מעורר
לאדם שיסדר טענותיו וצרותיו לפניו, כמאמר
הכתוב (ישעיה מב): "ואל תתנו דמי לו עד יכונן
וגו'".

והנה חזינן גם בימינו אלה, שבאותה מדינה
שסובלים אנשי המדינה ההיא מאד מחוקי וגזרות
וממשלה, בנוהג שבעולם שמתכנסים חברות
חבורות, ושולחים שלוחים ומליצים לפני גדולי שרי
הממשלה לבקש על חוקי וגזרות הממשלה שאין
הצבור יכול לעמוד בהם, ואין נותנים דומיה עד
שתמלא הממשלה תביעותיהם. ואם כן, אחי ורעי,
הכי נמי בענינו - תלאות רבות וצרות מצוקות
עוברות עלינו מיום אל יום, הן מבפנים והן מבחוץ -
על אחת כמה וכמה עלינו לשפוך שיחה, תחנה
ובקשה לפני הבורא יתברך שמו, שהוא מלא
רחמים, ולא ליתן דומיה לו עד שישלח לנו כחסדו
עורתו מקודש, כי בודאי ישמע לקול שועתנו,
כמו שמצינו הרבה פעמים בתורה הקדושה
ובנביאים, שהקדוש ברוך הוא מתאוה לקול
תפלתנו, וזרז אותנו שבכל עת צרה וצוקה נצעק
לפניו ולעורר רחמיו עלינו, וכדאיתא במדרש רבה,
פרשת תצוה, על הפסוק (הושע יב): "קחו עמכם
דברים ושובו אל ה'" - לפי שישראל אומרים:
הנשיאים חטאו, ומביאים קרבן ומתכפר להם, אנו
אין לנו קרבן. אמר להם הקדוש ברוך הוא: דברים
אני מבקש, ואין דברים אלא תורה. אמרו לו: אין
אנו יודעין. אמר להם: בכו והתפללו לפני. וכי
אבותיכם לא בתפלה פדיתי אותם, שנאמר (שמות
כ): "ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויצעקו וגו'".